

TV3 recupera el seu lideratge

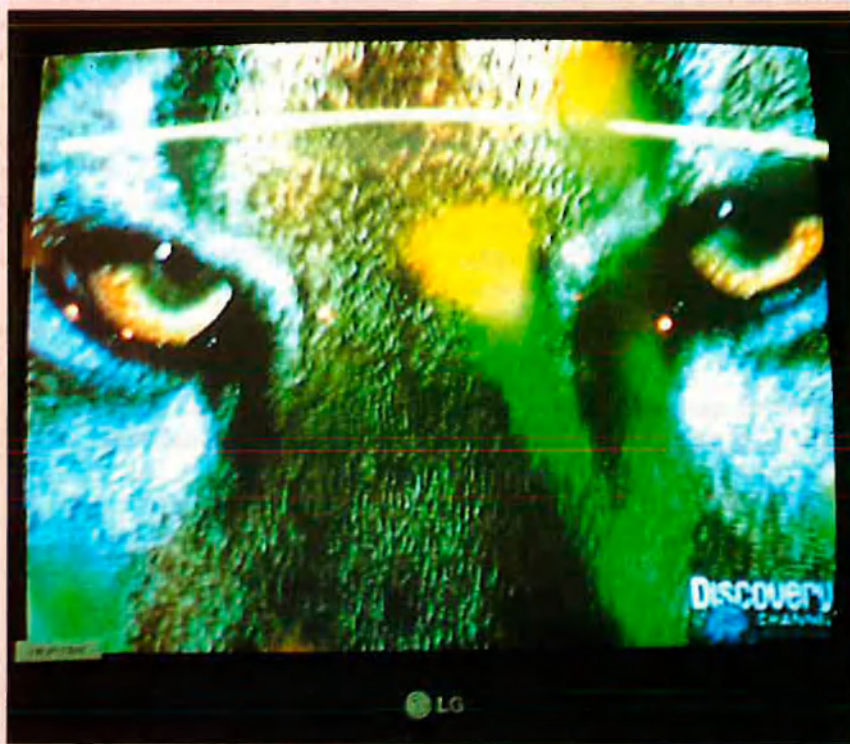
JOSEP MARIA BAGET

TV3 tancarà l'any 1997 en el primer lloc de les llistes d'audiències amb un marge prou important per damunt de les dues cadenes privades (Tele 5 i Antena 3, que va canviar de propietari amb la defenestració d'Antonio Asensio i el desembarcament de Telefónica) i gairebé espectacular sobre TVE, que a Catalunya s'ha enfonsat fins a la darrera posició. L'èxit de Televisió de Catalunya (TV3 i Canal 33), amb un percentatge global superior al 30%, significa que gairebé un de cada tres telespectadors catalans segueix preferentment els seus programes, una xifra a la qual cal afegir un nombre rellevant d'espectadors de la resta dels

Països Catalans i, encara que siguin pocs, els seguidors de TVC Internacional, que emet mitjançant diversos satèl·lits arreu d'Europa i Amèrica.

El preu d'aquest augment d'audiència insospitat ara fa un any quan TV3 romanien en tercer lloc darrere de les dues cadenes privades, ha estat tal vegada una frivolitització dels continguts d'alguns programes i la captació de nous sectors de públic, sobretot el castellano-parlant, que s'identifiquen amb un tipus de programa on participen les estrelles de les revistes del cor. Malgrat tot, seria difícil trobar a les televisions de l'estat espanyol l'equivalent d'ofertes tan enriquidores com *Vides privades*, *30 minuts* i *Domini públic*, espais de lleure com *El show de la Diana*, el fulletó interminable *Nissaga de poder*. *Sense títol 2*, *Ma-*

ARXIU / RICARD CUGAT

El món audiovisual es troba immers en una lluita ferotge per l'audiència. Televisió de Catalunya ha sabut mantenir-se en una posició excel·lent sense renunciar a la qualitat.

La Televisió de Catalunya ha estat vencedora en la lluita per l'audiència. En el futur, marcat per les noves tecnologies, tindrà un paper determinant.

lalts de tele i *Efectes secundaris* o els programes culturals de Canal 33 (*Avi-sa'ns quan arribi el 2000*, *Millennium*, *Onoff*, *Paral·lel...*). I cal subratllar així mateix la gran acceptació dels informatius diaris (migdia, vespre i cap de setmana sense distincions) que superen amb escreix les audiències dels *telediarios* espanyols.

TVC utilitza amb una certa saviesa el caràcter mixt del seu finançament (públic i privat) sense endeutar-se més enllà d'uns límits raonables com ho fan en canvi les altres cadenes autonòmiques o TVE. La privatització de TVC, per tant, no es planteja per ara i suposem que no hi haurà canvis significatius en aquest terreny. La qualitat dels seus programes continua a un nivell prou superior a la mitjana de les cadenes espanyoles malgrat les concessions esmentades. És ben cert que l'audiència de TV3 depèn massa sovint del Barça i per això la seva prematura eliminació de la Lliga de Campions perjudica les expectatives de l'any vinent. Amb el previsible desenllaç de *Nissaga de poder* i el retorn de la Lloïl Bertran i l'Andreu Buenafuente, malgrat tot, es podran limitar els "efectes secundaris" d'aquesta desfeta europea.

Cal remarcar tanmateix la presència de TVC en el caòtic i inestable panorama audiovisual espanyol de les noves tecnologies, on ha assolit nivells remarcables i de fet s'ha convertit en el punt de referència obligada de les baralles mediàtiques de Canal Satèl·lite i Vía Digital fins a arribar a allò que el director de la CCRTV, Jordi Vilajoana, va definir com "armistici", certament obligat per les circumstàncies més que una pau definitiva. El futur de la televisió passa sense dubte per les noves tecnologies i en aquest sentit TV3 representa des de bon començament un paper determinant per tal d'ocupar un lloc destacat en el nou univers de la televisió sense fronteres.